

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وپر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۳۱ می ۲۰۱۵

نوید

رنج و اندوه رهایم نمیکند؛ اندوهی که گاه از روزنه های روز و گاه از حفره گاههای شب
سر بیرون می آورد.

اکنون به هیچ گونه سوگندی نیاز ندارم، تا سخن ثابت قلبم را پیشکش حضور تو کنم. با
اعتماد محکم به خودم، ایمان روشن به عشقت را جلوه میدهم.

همه پدیده های جهان در دیدگاهم رویائی ست، که در واپسین نفسها زنده ام نگه داشته
است و به وفای تو نوید میدهد.

آن دم که از خدایم ترا طلب میکنم، شاخه بار التماس میشوم و راه باغ اجابت میجویم.

روح دردمندم میژمرد، وقتی که در نهال قلبت میوه نارس وفا جلوه گر است و شمیم
بوستان احساسات را نسیم کلمات محبتم پیوسته دنبال میکند، ولی در نمییابد.

آه! از من کنار مرو، از طویل ترین پل مشقت گذر خواهم کرد، تا به ساحل آفتابی
مرادهای دل رسم و آن گاه در پیش دیدگان مترددت با گرمی و شور، اسطوره درد و الم

لذت آفرین عشقت را بیان کنم!!!

(ناهید "غزل" غنی زاده - کابل، ۱۳۶۴)